

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk Advent 2021

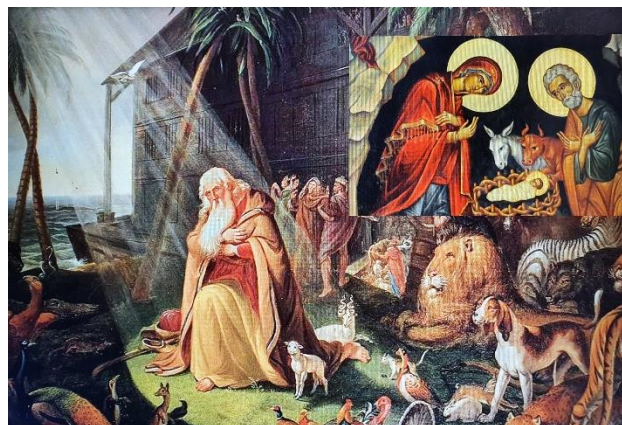
Kære Menighed

Advent er allerede i gang og Juletiden nærmer sig. Jeg ønsker at sende jer alle denne hilsen i skikkelse af en refleksion over Noas ark, som et billede både på Advent og Jul.

Den store vandflod, som Gud forvarsler i 1. Mos. kapitel 6, kan i første omgang opleves som noget, man skal være bange for. Vi kender også andre både bibelske og udenom-bibelske fortællinger om skrækkelige tegn, som manifesterer Guds utilfredshed med menneskers livsførelse. I Noas tid er det gået så langt, at Gud udtrykker det mest skrækkelige for mennesker: Han fortryder, at Han skabte mennesker: *”v6. Da fortrød Herren, at Han havde skabt menneskene på jorden. Han var bedrøvet v7. og sagde: »Menneskene, som Jeg skabte, vil Jeg udlette fra jordens overflade, både mennesker, kvæg, krybdyr og himlens fugle, for Jeg fortryder, at Jeg skabte dem.» (1. Mos 6,6-7).*

Kan man forestille sig noget mere dramatisk? Kan man forestille sig denne reaktion efter at have erfaret, at Gud ved skabelsesværket udviste så meget begejstring for sit værk, da Han så, at det Han havde skabt, var godt? Og nu fortryder Han, at Han har skabt mennesker, som her ses som årsag til alverdens aggression og anden ondskab på jorden. Disse ord udtrykker sandheden om, at Guds tålmodighed har sine grænser. Han tillader os mennesker at prøve den af, men så på et tidspunkt siger Han også ”STOP!” Sådan var det i Noas tid.

Historien om Noa, om hans ark, om vandfloden handler om noget mere end kun om Guds utilfredshed med mennesker. Den handler endnu langt mere om frelsen. Vandfloden skulle ikke så meget først og fremmest drukne de syndige mennesker (om end mange af dem druknede).

Vandfloden skulle først og fremmest være et tegn på, at Gud frelser det, der både tilhører Ham og ønsker at tilhøre Ham. Noa, hans slægt og de dyr, som kommer med i arken, er det, der både tilhører og ønsker at tilhøre Gud. Selv de mennesker, som fysisk druknede i vandflodens bølger, fik højest sandsynligt deres chance for frelsen, da de igennem bølgerne og deres egen død er blevet draget som om igennem dåbsvandene ind i Jesu Kristi frelsende død og opstandelse. Deres synd blev årsag til deres død. Deres død var først og fremmest død for synden, så de kan leve et helt nyt liv. Medmindre de (eller nogle af dem) indtil det sidste afviste Guds udstrakte hånd.

Det tog Noa en lang tid at få bygget arken. Vandfloden kom ikke pludselig. Uden varsel. Både Noa og alle de, der ville kunne reddes, havde en god tid til at lade sig overbevise til Guds planer. Det var altså en lang tid (der siges, den kunne vare 120 år). Denne tid kan vi trygt kalde: Advent. Venten på Herrens komme. At bygge arken var det arbejde, som både profeten Esajas og Johannes Døber med forskellige vendinger kalder: *”Ban Herrens vej, gør Hans stier jævne!” (Luk. 3,4).*

At bygge arken var Noas trosbekendelse: Det kunne på overfladen virke meningsløst: langt fra vandet, de mobbende og forundrede forbipasserende mennesker... Men han blev ved, fordi Gud havde sagt, at han skulle. Noa troede Gud og udførte troens gerninger: Han byggede arken. På den måde ventede han Herren som Frelseren. Herrens komme blev varslet af store, spektakulære, ja skræmmende tegn. Men Noa var tryk båret af Guds løfte. Båret af Arken. Dette var Noas Advent.

Hvad er selve arken for noget? Bogstaveligt betyder det hebraiske ord: "תֵּבָה" – læs: tebah (som blev oversat til ordet: "ark") "kiste". Men det betyder også "ord".

Arken som kisten. I en kiste opbevarer man skatte. Noa, hans slægt og de forskellige dyrearter er Guds skatte. Kisten kan også af forståelige grunde ses som en ligkiste. Til at begrave de døde. Dødens tegn. Da Arken samtidig er et billede på Kirken, tænker man tit, at Kirken er død. Mennesker vender den ryggen, bruger overbevisende argumenter mod Kirkens berettigelse til at udtale sig med autoritet. Men denne kiste, hverken blev eller bliver et begravelsesredskab. På trods af voldsomme bølger bringer den de samlede ind til en sikker havn.

Arken lavet af træ som billede på Korsets træ. For mange var det at bygge arken en meningsløs handling. For mange var korset først og fremmest et ydmygelsens og henrettelsens redskab. For dem, som troede ligesom Noa, er begge blevet Guds frelsesredskab.

Arken som GUDS ORD. Mange vil prøve at forfalke Guds ord, gøre det til grin, men det forbliver: *"levende og virksomt og skarper end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger."* Hebr.4,12.

Arken er ikke kun Guds informative ord. Arken Guds levende Ord, det samme Ord, som blev Kød og tog bolig blandt os (Joh.1,14). Arken er derfor et billede på Jesus Kristus.

Nu nærmer tiden sig, hvor vi vil samles til Julens fejringer og rette vor særlige fokus mod kirkens Julekrybbe: Jesusbarnet, Maria og Josef vil være i centrum. De besøgende ved krybben vil være ligesom Noa og de andre, der fandt deres Frelser. Inden den tid kommer, lad os virkelig slutte os til Noa i hans byggeri. Lad os derfor adlyde både Esajas og Johannes Døber, som råber: "Ban Herrens

vej, gør Hans stier jævne!" Må Adventstiden ikke forløbe ubemærket. Må den virkelig bringe os til Kristus.

Og Guds velsignelse til alle i det nye år.

Pastor Michal Bienkowski

Til inspiration for menighedens unge – og andre, der har lyst

Katolsk Orientering nr. 15, fra 26. november 2021 bragte en artikel om en ung irsk nonne, Sr. Clare Crockett, som levede et helt usædvanligt liv.

Clare blev født i Nordirland i 1982 og drømte fra sin tidlige barndom om at blive en berømt skuespiller. Det blev hun næsten også – indtil Gud fra hun var 16 år begyndte at kalde hende til et liv som nonne.

For de unge iblandt os – og lige så meget for de ældre - kan det være svært at forestille sig, hvordan en sådan en ung pige er. Hvordan er hendes personlighed? Hvordan opfører hun sig? Hvordan ser hun ud?

Sr. Clare Crockett

Sr. Clare stråler på en gang af ungdom og humør, hun fik betydning for en mængde børns og unge menneskers tro, og samtidig vidner hendes efterladte skrifter om, at hun var mystiker.

Sr. Clare døde i et jordskælv i 2016. Hendes orden arbejder for, at hun må blive saligkåret. Derfor har de produceret en film om hende, der viser klip med hende fra hun var barn og ung, før hun indtrådte i klostret, og gennem hele hendes klosterliv.

Filmen "All or Nothing" om Clare Crockett kan ses på Youtube.com og kan stærkt anbefales. Den er underholdende og viser en piges usædvanlige vej til hellighed, efter hun fulgte Guds kald.

Filmen er på engelsk, uden danske undertekster, men de unge i menigheden kan nok følge med.

Birgit Bidstrup Jørgensen

Den hellige Josef som far

Pave Frans ønsker, at vi i år 2021 på særlig måde ærer den hellige Josef og overvejer, hvilken betydning han havde i Jesu liv og som overhoved for den hellige familie.

Tre af de fire evangelier i Ny Testamente fortæller om den hellige Josef i forbindelse med Jesu undfangelse, fødsel og barndom, men de bringer også en tankevækkende beretning, hvor den hellige Josef ikke selv er til stede. Egentlig siger beretningen rigtig meget om ham, og om hvordan han løste den opgave, Gud kaldte ham til, med at være far for Jesus. Det er beretningen om dengang, da Jesus læste op af skriftrullen og underviste i synagogen i sin hjemby, Nazaret.

Læsning fra skriftrullen i synagogen

Jesus i Nazaret

"Og han kom til sin hjemby og underviste dem i deres synagoge, så de blev slået af forundring og spurgte: "Hvorfra har han denne visdom og kraften til at gøre mægtige gerninger? Er det ikke tømrerens søn? Hedder hans mor ikke Maria og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas? Bor alle hans søstre ikke her hos os? Hvor har han så alt dette fra?" Og de blev forarget på ham. Men Jesus sagde til dem: "En profet er ikke miskendt undtagen i sin hjemby og i sit hus". Og han gjorde ikke mange mægtige gerninger dér på grund af deres vantro."

Sådan fortæller evangelisten Mattæus (13, 54-58). Evangelisterne Markus (6, 1-6) og Lukas (4, 16-30) bringer samme fortælling om, at Jesus udlagde profetier fra Gamle Testaments om den ventede Messias. Jesus sagde, at de er profetier om ham selv.

Hvad var det, de forventede af tømrerens søn? I det følgende bliver fortællingen uddybet med, hvad slags mand, den hellige Josef har været i sine

naboers øjne, hvordan det var at være tømrer på hans tid, og hvordan man var en god forælder.

Ære og skam

Når beboerne i Nazaret sagde: "Er det ikke tømrerens søn" og blev foragede på ham, er det vigtigt at vide, at i deres kultur var ære og skam bærende værdier. "Du skal ære din far og din mor", lyder det 4. bud. Det værste, man kunne gøre, var at kaste skam over sin familie. Det oplevede de foragede tilhørere i synagogen, at Jesus gjorde. Dét havde de ikke ventet af tømrerens søn.

Nazaret var på den tid en lille landsby med omkring 120-150 indbyggere. De har tilhørt nogle få familier, som kendte hinandengodt. Som det er almindeligt i landsbyer, kunne ingen sige eller gøre noget, uden at alle straks vidste det, for snakken gik altid mellem folk: "Har du hørt dét om den og den?" Når Nazarets befolkning så spørger: "Hvor har han alt dette fra?", om den undervisning, de lige havde hørt Jesus give i synagogen, må det betyde, at de mener, at han vanærer sin far.

Når de siger: "Er det ikke tømrerens søn?", siger det noget om, at Josef var respekteret i Nazaret som en ganske almindelig mand. Selv om Josef godt vidste, at Jesus i virkeligheden var Guds søn, vidste han også, at Gud kaldte ham til at opdrage Jesus sådan, at andre syntes, han var ligesom dem. De så ikke noget særligt i ham. De andres forargelse på Jesus fortæller os, at Josef var lykkedes vældig godt med at følge sit kald fra Gud.

En retsindig mand

Intet sted gengiver Bibelen, hvad Josef selv sagde til noget af det, som ved Guds vilje kom til at forme hans liv.

Men vi ved så meget, at Josef var *en retsindig mand* (Matt 1, 19). Pave Benedikt XVI skriver i sit store værk "Jesus af Nazaret", at når evangelisten Mattæus bruger betegnelsen *retsindig* om Josef, betyder det langt mere, end at Josef ikke ønskede at bringe Maria i vanry, fordi hun ventede et barn, der ikke var hans. Det var bestemt retsindigt af Josef, for en kvinde kunne blive straffet med stening til døden for at blive gravid uden for ægteskabet.

Pave Benedikt peger på, at retsindighed beskriver noget langt mere omfattende ved en mands karakter, nemlig at han var en sand troende og levede hele sit liv i overensstemmelse med den lov, Gud havde åbenbaret i de hellige skrifter, vi i dag kender som Gamle Testamente. Sådan en mand med en ren tro og et rent liv, valgte Gud til at være far for sin Søn her på jorden. Josef ville kun ét: trofast

følge Guds bud og Guds vilje med ham. Derfor tog han Maria og Jesus med til Nazaret, hvor familien levede af hans arbejde som tømrer. Sandsynligvis lærte Josef selv håndværket af sin egen far, som det var vanligt på den tid.

Børneopdragelse og forældreskab

Vi ved ikke meget konkret om, hvordan den hellige Josef løste sin opgave som far for Jesus.

På den tid, da Jesus blev født, var det især moderen, der tog sig af børnene de første år af deres liv, og ofte blev drengebørn særlig forkælede. Moderen lærte børnene om Gud. Hun lærte dem også at bede nogle bønner og at deltage i familiens trosliv og religiøse ritualer.

Når drenge blev omkring syv år, kunne de selv i små byer begynde at lære at læse de hellige skrifter og at skrive. Sandsynligvis foregik undervisningen i tilknytning til synagogen. Fra Lukasevangeliet (4, 16-20) ved vi, at Jesus læste højt af bogrulleme, så han må have gået i denne synagoge-skole.

Dengang var faderen familiens overhoved. Fra de var helt små, lærte børn at ære deres far ved lydigt at underordne sig hans autoritet. Samtidig med at drengene begyndte deres undervisning i synagogen, blev deres tætte tilknytning til moderen afløst af, at de begyndte at gå faderen mere og mere til hånd i hans arbejde, og fra da af var det faderen, som introducerede sine sønner til deres religiøse forpligtelser. På den måde kom også Josef til at præge sin søn Jesus både religiøst og ved at oplære ham i tømrerfaget. Præcis som andre fædre i Nazaret.

Når en dreng nåede 12-års alderen, forventedes han at opfylde alle en voksen mands religiøse pligter ved at overholde sabbatten, faste og drage på tre årlige pilgrimsrejser til Jerusalem ved jødernes store fester.

Vi kan læse i evangelierne, at også Josef og Maria tog den 12-årige Jesus med til templet i Jerusalem.

Tømrer på Josefs tid

Vi ved, at Jesus var omkring 30 år, før han blev døbt af Johannes i Jordanfloden og begyndte sit offentlige virke. Indtil da arbejdede han sammen med sin far og hjalp med til at forsørge familien.

Tømreres opgaver på Josefs tid var typisk at lave møbler og redskaber til landbrug og husholdning. De lavede også vandhjul til overrisling af marker, og hegn til husdyrene. Men ikke mindst havde tømrere en vigtig rolle ved konstruktion af bygningsværker.

Der var altid arbejde at få for tømrere, for på den hellige Josefs tid var Herodes den Store konge. Han byggede flere byer og paladser, forter, og akvædukter, og han forskønnede templet i Jerusalem. Der skulle bruges mange håndværkere til alle hans projekter, og kong Herodes var kendt for at betale en god løn. Efter hans død, et par år efter Jesu fødsel, delte hans fire sønner kongemagten imellem sig. De havde også stor brug for håndværkere til deres mange byggeprojekter, så tømrerhvervet var anset, og dygtige tømrere har været efterspurgt arbejdskraft. Den hellige Josef har sandsynligvis ikke manglet arbejde, og han har haft god brug for at have Jesus til hjælp.

Josefs særlige hellighed

Fortællingen om Jesus i Nazarets synagoge viser, at Josef lykkedes vældig godt med at følge Guds kald til ham.

For os i dag er det værd at tænke over, at det ikke bare var de ekstraordinære begivenheder i Josefs liv, der gjorde, at han i dag kaldes den hellige Josef, Kirkens beskytter. Det var hans trofasthed, når han hver dag fulgte det, som han vidste, var Guds mening med hans liv. Den forargelse, beboerne i Nazaret viste, da de sagde til hinanden: "Er det ikke tømreren Josefs retsindighed, ydmyghed og trofasthed over for Gud, og om den agtelse han nød blandt sine naboer, som ikke kunne vide, at Jesus talte sandt om sig selv, når han sagde, at: "I dag er det skriftord gået i opfyldelse, at Herrens ånd er over mig, fordi Han har salvet mig" (Luk 4, 18; 21).

Af: Birgit Bidstrup Jørgensen

Børneundervisning forår 2022

Kateketer:

Annelies van der Meer (yngste hold):

e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Birgit Bidstrup Jørgensen (ældste hold):

e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Annelies van der Meer tilbyder undervisning efter messen hver lørdag uden for skoleferierne af børn, der forbereder sig til deres første hellige kommunion.

Børn, der har modtaget deres første hellige kommunion tilbydes undervisning af Birgit Bidstrup Jørgensen:

Januar: 08. og 22.

Februar: 05. og 19.

Marts: 05. og 19.

April: 02. og 30.

Maj: 14.

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans

kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans

kl. 15.30 Søndagsmesse.

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk

Her findes også opslag om andre arrangementer.

Kontakt

Sognepræst:

P. Michal Bienkowski

Frederiksgade 7

4200 Slagelse

Tlf. 58 52 06 45

mobil: 20 72 89 51

e-mail: mb@katolsk-vestsj.dk

P. Michal træffes tirsdag – søndag.

Om nødvendigt også mandag.

Møder kan aftales telefonisk eller pr. e-mail.

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Skt Elisabeths Kirke 51081

Organist:

Annelies van der Meer

e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Formand for menighedsrådet:

Marymalar Elden

e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Redaktør af sognebladet:

Birgit Bidstrup Jørgensen

e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Indlæg til sognebladet modtages meget gerne!

